

то имение край гара Б-ци. През август жена му заболява, и болестта се оказва коремен тиф. Когато той съобщи това на един свой приятел-лѣкаръ, този последниятъ изказа очудването си, като какъ е могла да се зарази жената. И приятелътъ му обяснява:

„Питахъ ме, отъ де се е заразила жена ми? — Отъ Б. (родния ѝ градецъ). Тя отиде тамъ на 12. юлий, а на 22 сѣщи се върна на чифлика. Нѣколко деня следъ това заболя. И какъ нѣма да се зарази човѣкъ въ Б., когато всѣки откача вѣже отъ двора си, на което е простиралъ дрехи, омѣрсени отъ туберкулозна диария, отъ тифусна и дизентерийна зараза, връзва на него „чирепъ“, кофа, котле, дори и хаврузъ и — хопъ въ бунара. Обща кофа и да има, никой не я употребява, защото всички сѣ станали нервозни, кажи луди, и не желаятъ да чакатъ. Тифусъ има въ всички махали на градеца, само че го викатъ „редушка“. Гледамъ дори у нашигѣ, у дома: кофата е навсѣде, тя е върху омивката, въ трема, предъ нужника и . . . въ бунара. А какво е пѣкъ другаде, може човѣкъ да си го представи.

„Нашигѣ разправятъ следното: въ К-ската махала умрѣло едно момче на 22 години отъ бързотечна охтика. Ходило повѣнъ въ кофа. Майка му е съ едното око слѣпа, а съ другото едва вижда. Имали две кофи, едната отъ които служила за вадене вода отъ бунара. И тъй като бабата

не виждала добре, връзва кофата, която служи и за хаврузъ, и — хопъ въ бунара.

„Па и обичаятъ да се пере, мие около бунаритѣ, и нечистата вода да се връща обратно въ тѣхъ, не малко способствува да се заразяватъ бунаритѣ въ Б.“

Ето единъ нагледенъ примѣръ, какъ цѣли кѣщи и махали могатъ да се заразятъ чрезъ водата на бунари въ села и градове, дето никакви грижи не се взематъ да се запази населението отъ заразяване.

И тия грижи нѣма да се взематъ дотогава, докогато сами селянитѣ и гражданитѣ не се заинтересуватъ за своето здраве и докогато не накаратъ избранниците си въ общинитѣ и въ окръжнитѣ съвети да иматъ за първа задача и първо задѣлжение опазване здравето на населението, на първо мѣсто чрезъ **здравото водоснабдяване.**

Трѣбва да се забрани черпенето вода отъ открити бунари, сѣщо и отъ бунари неснабдени съ обща кофа. Да се калдѣрмиса и насипе около бунаритѣ. Да се циментира така, че да се избѣгне връщането на разлѣйна вода обратно въ тѣхъ. Да се забрани пране, чистене, миене и поене добитѣкъ до бунаритѣ. Да нѣма нужници и торища близо до тѣхъ.

А докато се направи това, за да не се излагате на заразяване, най-добре е да преварявате водата за пиене, когато се замѣрсява.